

- 3) Artykuł 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że wykazanie istnienia odczuwalnych potencjalnych lub rzeczywistych skutków ugody dla konkurencji – takiej jak ugody będące przedmiotem postępowania głównego – i tym samym kwalifikacja jej jako „ograniczenia ze względu na skutek” nie wymaga stwierdzenia, że w przypadku niezawarcia takiej ugody albo wytwórca generycznych produktów leczniczych będący stroną tej ugody prawdopodobnie wygrałby postępowanie dotyczące odnośnego patentu na proces, albo strony ugody prawdopodobnie zawarłyby mniej restrykcyjną ugody.
- 4) Artykuł 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy wytwórca oryginalnych produktów leczniczych zawierających składnik aktywny, który przeszedł do domeny publicznej, a którego proces wytwarzania jest objęty patentem na proces, którego ważność jest kwestionowana, sprzeciwia się na jego podstawie wejściu na rynek generycznych wersji tego produktu leczniczego, przy definiowaniu właściwego rynku produktowego trzeba uwzględnić nie tylko oryginalną wersję tego produktu leczniczego, ale również jego wersje generyczne, nawet jeśli te ostatnie mogłyby nie być w stanie wejść na rynek zgodnie z prawem przed wygaśnięciem rzeczzonego patentu na proces, jeżeli odnośni wytwórcy generycznych produktów leczniczych są w stanie pojawić się na przedmiotowym rynku z siłą wystarczającą, aby stanowić poważną przeciwwagę dla wytwórcy oryginalnych produktów leczniczych obecnego już na tym rynku, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.
- 5) Artykuł 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że strategia przedsiębiorstwa zajmującego pozycję dominującą, uprawnionego z patentu na proces wytwarzania składnika aktywnego, który przeszedł do domeny publicznej, prowadząca je do zawarcia – albo prewencyjnie, albo w następstwie wszczęcia postępowań sądowych podważających ważność tego patentu – szeregu ugód skutkujących przynajmniej czasowym utrzymaniem poza rynkiem potencjalnych konkurentów wytwarzających generyczne produkty lecznicze zawierające ten składnik aktywny, stanowi nadużycie pozycji dominującej w rozumieniu tego artykułu, jeśli rzeczona strategia ma zdolność ograniczenia konkurencji, a w szczególności wywołania skutków w postaci wykluczenia, przewyższających antykonkurencyjne skutki związane z każdą z ugód składających się na tę strategię, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 240 z 9.7.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Tesco-Global Áruházak Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-323/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości – Podatek obrotowy w sektorze handlu detalicznego w sklepach – Progresywny podatek oddziałujący w większym stopniu na przedsiębiorstwa należące do osób fizycznych lub prawnych z innych państw członkowskich niż na przedsiębiorstwa krajowe – Przedziały podatku progresywnego mające zastosowanie do wszystkich podatników – Neutralność kwoty obrotu jako kryterium odróżniającego – Zdolność płatnicza podatników – Pomoc państwa]

(2020/C 137/08)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tesco-Global Áruházak Zrt.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

Artykuły 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów państwa członkowskiego wprowadzających silnie progresywny podatek obrotowy, którego rzeczywisty ciężar, ze względu na fakt, że uzyskują one najwyższe obroty na danym rynku, ponoszą w głównej mierze przedsiębiorstwa kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio przez obywateli innych państw członkowskich lub przez spółki mające siedzibę w innym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 311 z 3.9.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid / J. i in.

(Sprawa C-341/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) 2016/399 – Kodeks graniczny Schengen – Kontrole na granicach zewnętrznych – Obywatele państw trzecich – Artykuł 11 ust. 1 – Stemplowanie dokumentów podróży – Stempel wyjazdowy – Ustalenie momentu opuszczenia strefy Schengen – Zaokrętowanie marynarzy na pokładach statków zacumowanych przez długi okres w porcie morskim]

(2020/C 137/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Druga strona postępowania: J. i in.

przy udziale: C. i H. i in.

Sentencja

Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeksu granicznego Schengen) należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy marynarz mający status obywatela państwa trzeciego zaokrętuje się na pokładzie statku zacumowanego przez długi okres w porcie morskim państwa należącego do strefy Schengen w celu wykonywania tam pracy na pokładzie, przed opuszczeniem tego portu na tym statku, stempel wyjazdowy należy zamieścić w dokumentach podróży tego marynarza – w przypadku gdy zamieszczenie takiego stempla zostało przewidziane w tym kodeksie – w momencie gdy kapitan owego statku powiadomi właściwe organy krajowe o nieuchronnym jego wypłynięciu, a nie w momencie zaokrętowania się tego marynarza.

(¹) Dz.U. C 294 z 20.8.2018.